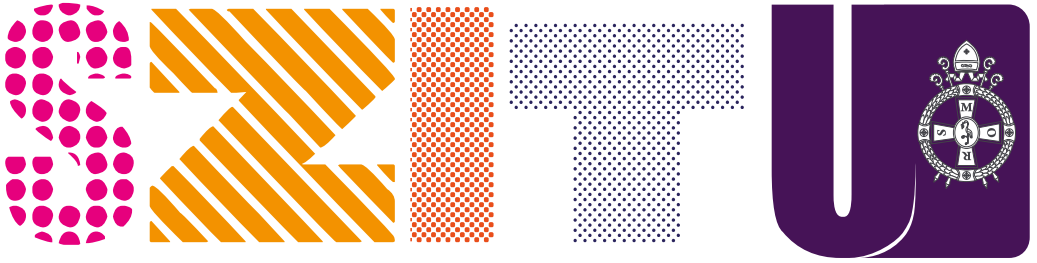

2024/25-ös tanév nyár

A Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnázium és Kollégium lapja

Lelkibéke a Börzsöny lábánál

Kismaroson a Cili Napokon jártunk. A Cili azaz a Ciszterci Lelkiségi Napok a négy ciszterci iskola lány diákjainak enged betekintést abba, hogy mit is jelent igazán a ciszterci szellemiség alapján élni. A festői környezetben fekvő csendes Kismaros ehhez ideális helyet biztosít. Hétfő délutántól szerda délig rengeteg programban volt részünk. Beszélgettünk kisebb és nagyobb csoportokban, néztünk filmet, tartottuk a szerzetesi imaórákat és még kosaraztunk is a nővérekkel.

A három nap alatt finomakat is ettünk, a nővérek szinte minden ételüket kézzel készítették így a házas hangulat garantált volt. Megkóstolhattuk finomabbnál-finomabb lekvárjaikat és saját mézüket is. Az ebéd utáni mosogatást az idei év témájának a communionak jegyében közösen, jó hangulatban végeztük.

A különböző iskolák növendékeiből egy színes csapat jött össze. Így érettségi előtt a program egy zseniális lehetőséget kínált arra, hogy lelkileg lecsendesedjünk, feltöltődjünk és rájöjjünk, hogy még az érettségi okozta stressz kellős közepén sem vagyunk soha egyedül.

Afréka G.G.C.G.

Egy missziós orvos tanúságtétele iskolánkban

Március végén iskolánkba látogatott Dr. Fodor Réka, ismertebb nevén Afréka missziós orvos előadást tartani diákjainknak. A könyvbemutatóval és közös beszélgetéssel összekötött előadás mindenkinek lekötötte a figyelmét. Mesélt színes életének kezdeti éveiről, már 12 évesen tudta, hogy egyszer orvos szeretne lenni. Párizsban is volt utcazenész, és háziorkosként is kipróbálta magát, amit nem nagyon élvezett. Elmondta, hogy kezdetben nem volt vallásos, de az lett az afrikai útjainak hatására, mert ott megtapasztalta, hogy mennyivel rosszabbak az életkörülmények minden szinten, ennek ellenére jóval nagyobb a hitük, mint nekünk európai embereknek.

Afrikában megtapasztalta, hogy mennyire tudnak örülni az emberek kis dolgoknak is, és itthon Magyarországon pedig sokkal több mindenünk van, de nem vesszük észre a jót. Mert amíg konstans a jó, addig nem vesszük észre, hogy milyen rossz lenne, ha nem lenne. Nigériában minden második órában meghal valaki a keresztény hitéért, tehát vértanú lesz. Mesélt arról, hogy ő is célpontja

lehet ezeknek a támadásoknak, éppen ezért óvintézkedések vannak életben az ott tartózkodás alatt, pl. csak akkor posztolhat a közösségi médiában egy adott helyszínről amikor már nem tartózkodik ott. Elmondta, hogy minden egyes utazás után megerősödik és nagyobb lesz a hite: „A mi hitünk attól fejlődik hogy én kimegyek hozzájuk, mert sokkal nagyobb a hit, mert nekik sokkal nehezebb a helyzetük”, „20 dollárt keresnek egy hónapban és nem nyavalyognak meg méltatlankodnak, pedig nincs egyszerű dolgok.”

Most a 20. missziójára készül Afrikába, de ezek az utazások mellett is sokféleképpen próbál segíteni az afrikai betegeknél, 10 éve jelent meg az első könyve, és úgy „lőtték be” a könyv árát, hogy az egy malária gyógyszer ára legyen, tehát ha valaki megvette a könyvet, megmentett egy életet Afrikában.

Nagyon sok érdekességet mesélt az afrikai társadalomról, pl. említette hogy Afrikában aki nem jár iskolába, annak nincs személyigazolványa, és népszámlálás sem szokott lenni, szóval pontos adat nincs arról, hogy hányan laknak az országokban. Mesélt arról is hogy ugyan ezeknek a missziós utaknak ő az arca, de van egy általa alapított alapítvány mögötte és egy 20 fős stáb, akik nélkül nem lenne misszió. Az előadás végén volt lehetőség kérdéseket feltenni, így hangzott el ez a kérdés: hogy néz ki ott egy normális nap? A válasz pedig ilyen egyszerű volt: hát olyan ott nincs.

Beszélt arról, hogy mi nem tudunk belegondolni az ilyen helyzetekbe, de szó szerint ott ha valaki megbetegszik és nincs pénze, akkor meghal. Hasonlóan rossz a helyzet az oktatással is, ott nem jár alanyi jogon az iskola, generációkra visszamenően analfabéták az emberek. Tudja, hogy a magyar oktatási rendszert sokan szidják, tényleg nem jó szerinte, de legalább van, ott meg egyáltalán nincs - emelte ki. Mesélt arról is hogy mennyivel másabb ott az emberek életfelfogása, - „kivitettem egy újságíró barátnőmet, látta a tifuszbajrányt, a sok szenvedést, de azt mondta, hogy ő még nem nevetett annyit két hét alatt mint ott, elképesztő ez a kettősség ami ott van, hogy minden rossz ellenére ilyen vidámak tudnak lenni.” Azt mondta hogy soha életében nem látott még ennyi mosolyt egy kórházban, pedig sokkal durvábbak az állapotok az ottani egészségügyi intézményekben, mint itthon.

Volt börtönlátogatáson is, elmondta hogy a börtönben háromszor kapnak egy évben húst a rabok, az érsek születésnapjakor, karácsonykor és húsvétkor. A rabok között is más hangulat, a börtönben apáccal és a fogvatartottakkal

táncoltak. - „Csoda történt, a börtönőrök és a rabok együtt táncoltak, egy elképesztő hangulat volt.”

A Covid idején is kint voltak, 2500 embert tudták megmenteni az éhhaláltól magyar emberek támogatásával.

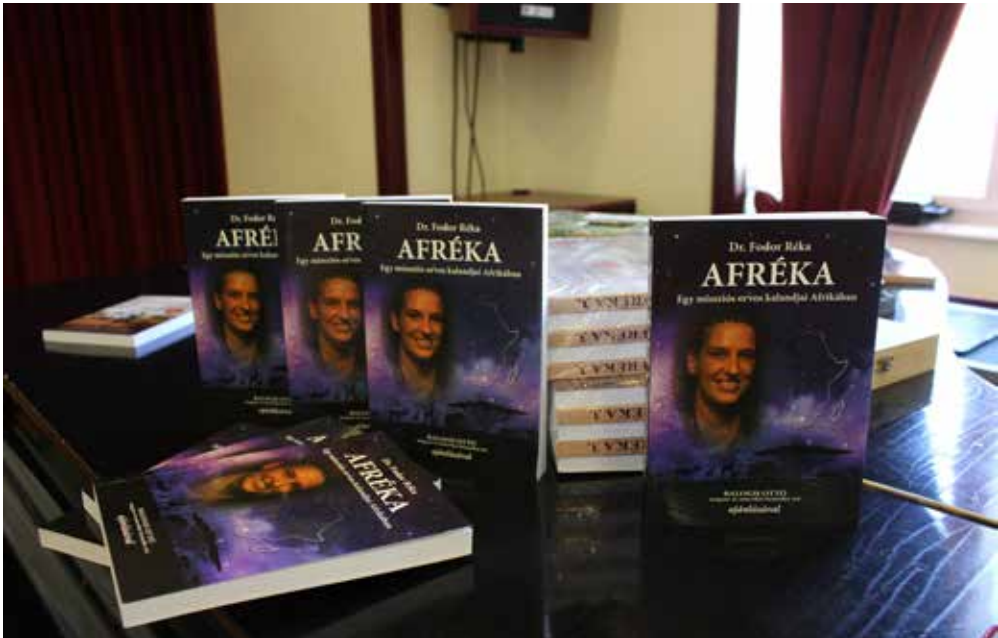
Építettek egy házat egy olyan faluban ami 8000 fős volt és nem volt benne egyáltalán semmilyen orvosi létesítmény, a segítségük megérkezése előtt az utcán haltak meg a szülő nők.

Az oktatás területén is sikereket értek el, létrehoztak egy egyetemet magyar összefogással, eddig 41-en diplomáztak le ott. Mesélt egy szélsőséges példát is, azt mondta, hogy megesik néha, hogy érettségi közben muszlimok felrobbantják az iskolát. Nagyon nagyok a társadalmi különbségek, az egyik kettő napja nem evett, a másikat kocsival hozzák az iskolába. - „Mondta Abaka nővér, hogy nálatok Európában az épületet hívják iskolának, nálunk a gyerekeket.”

Az ottani temetési szertartásokról is mesélt, azt mondta hogy egy ottani temetés három óráig tart, mindenki táncol, hallelujázik és átszellemülnek teljesen. Kint egyszerre 1500-an bér málkoznak, és a következő héten is ugyan ennyien, és az azt következő héten is. Igaz Istenhittel rendelkeznek a gyerekek. Őket is megérinti a fájdalom, ha megölnek valakit a keresztény hitéért, de attól még nem ijednek meg. “Afrikában nincs nagyobb szégyen, ha valakinek van férje, de még nincs gyereke.” Ott nem zsebtolvajlás van, hanem emberrablás, gyakran rabolnak el papokat is, magas váltságdíjat remélve, de az érsek azt mondta, hogy nem tárgyalnak terroristákkal, vértanúkat csinálnak a papokból inkább.”

Még nagyon sok érdekes történetet mesélt, amiket mind el lehet olvasni az Afréka könyvekben, amiből eddig 3 rész jelent meg.

Diákbeszámolók, írások

Egy nap a történelem árnyékában – a 12.C Budapesten járt

Március végén a 12.C osztály vonatra pattant, és egy izgalmas – de leginkább gondolatébresztő – budapesti kiránduláson vett részt. A program két fő állomásból állt: először az Országház épületét látogattuk meg, majd a Terror Háza Múzeum következett, ami már a neve alapján is sejtette, hogy nem egy szokványos, „nézzük meg gyorsan és menjünk tovább” típusú program vár ránk.

A reggeli vonatozás klasszikusan indult: kávé a kézben, zene a fülben, és némi küzdelem azzal, hogy egyáltalán felébredjünk. A hangulat persze hamar beindult – ez már majdnem olyan, mint egy osztálykirándulás... mert hát tényleg az is...

Budapestre érve először az Országházba sétáltunk el, ahol idegenvezető kalauzolt minket végig a lenyűgöző dísztermeken, folyosókon és a kupolacsarnokon. Élőben látni a Szent Koronát és testközelből megtapasztalni a magyar történelem egyik legfontosabb helyszínét – felejthetetlen élmény volt. Sokszor láttam már képen, de így bejárva az egész épületet, egészen más érzés volt.

A Parlament után az Andrássy út felé vettük az irányt, ahol a Terror Háza Múzeum épülete fogadott minket. A belépés után hamar kiderült, hogy ez a hely nem egy „csak nézegetős” múzeum – itt tényleg érezni lehet a történelmet.

A kiállítás során megelevenedett előttünk a XX. század század legsötétebb időszak: a náci és kommunista diktatúrák árnyéka, a rettegés mindennapjai, a kiszolgáltatottság, a rendszerellenesség ára. Megrázó volt látni a valós dokumentumokat, hallani a visszaemlékezéseket, és belépni a pincébe, ahol a börtöncellák is eredeti formájukban láthatók.

A legkeményebb rész az volt, amikor a cellákhoz értünk. Ott teljesen elhallgatott az osztály. Nem volt poénkodás, csak csend.

A látogatás után jólesett egy kis séta a friss levegőn, majd beültünk együtt ebédelni.

-Tök jó, hogy eljöttünk. Nem mondom, hogy könnyű volt végig nézni a múzeumot, de szerintem mindannyiunknak kellett ez az élmény...

Hazafelé a vonaton már visszatért a laza hangulat, de a nap során látottak sokunkban tovább dolgoztak. Ez a kirándulás nemcsak arról szólt, hogy „megvolt még egy közös program érettségi előtt”, hanem arról is, hogy együtt tanultunk valami fontosat a múltból – és talán egy kicsit saját magunkról is.

Nagy Kincső 12.C

A kép forrása: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/3f/Orsz%C3%A1gh%C3%A1z_%28Hungarian_Parliament_Building%29%282%29.jpg

Aképforrása: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/f/f2/Budapest_-_Terror_H%C3%A1za_M%C3%BAzeum_%284%29.jpg

Hétköznapiak a büfében

A helyi iskola büféjében nem csupán finom falatok várják a diákokat, hanem két elhivatott dolgozó is, akik immár öt éve végzik munkájukat nagy odaadással és türelemmel.

Arra voltunk kíváncsiak, hogyan látják ők a mindennapokat, a diákokat és a változásokat az évek során. „Nagyon jó itt dolgozni” – mondta lelkesen az egyikük. Minden nap szívesen érkezik, és munkája során igyekszik mindenkit kedvesen kiszolgálni. Azonban nem minden változatlan. Tapasztalatai szerint a diákok viselkedése sajnos romlott az évek alatt: „Udvariatlanok, nem köszönnek, és sokszor hiányzik belőlük a jólneveltség, tisztelet a kivételnek.

Arra a kérdésre, hogy mit várnának el a diákoktól, határozott választ kaptunk tőlük: tisztelettudóbb és udvariasabb magatartást. Egyikük azt mondta „Ha már köszönnek meg vagyok elégedve”. Bár a büfében nagy forgalom van, a büfések elmondása szerint nagyon szeretik a munkájukat, nap mint nap diákoknak érezhetik magukat, valamint örülnek, hogy a mindennapi munkájukkal segíthetik az iskolai életet. „Élvezzük a mindennapi nyüzsgést” – zárták mosollyal a beszélgetést.

Hágen Vencel 12.a

Április 1. bolondok napja

Megkérdeztünk néhány diákot, hogy hogyan élik meg az április 1-jét más néven a bolondok napját. Sokakat hidegen hagy ez a nap, mivel nem olyan híres-neves ünnep, mint például a Valentin nap vagy a nőnap, viszont vannak egy páran, akik komolyan veszik ezt a napot és ki is használják. Arra is válaszoltak, hogy kiket tréfálnának meg először, mivel és hogyan. Egy diák ezt válaszolta: “Elsősorban a legközelebbi barátaimat szeretném legszívesebben vagy kollégistaként a szobatársaimat. Valami nagyon ütőset szeretnék kitalálni és előszeregettel tréfálnám meg őket, mert hadd kapjanak egy kicsit ők is. Éreznék a törődést! Azt, hogy mivel... talán eldugnám a telefonjukat vagy a pénztárcájukat.”

A következő kérdés az volt, hogy egy tanárt megtréfálnának-e. Volt, aki azt válaszolta: „Nem minden tanárt, csak azt, aki vevő lenne rá és érti a poént, plusz nem kapnék érte szaktanárit vagy osztályfőnököt.”

Voltak olyan diákok is, akiket teljes mértékben hidegen hagy ez a nap és nem foglalkoznak vele, még ha próbálják megtréfálni őket, de vannak olyanok, akiket „szerencsére” kihagynak ezekből. Nekik ez csak egy átlagos nap. Végül páran sok jó tréfa ötletet is tudtak ajánlani, mint például: lufival megtölteni a szobát, vizes poharat felfordítani és azt az asztalon hagyni, fogkrémet kenni a kilincsre.

A kép forrása: <https://versek.aranyosiervin.com/wp-content/uploads/2023/04/Aranyosi-Ervin-Aprilis-bolondja.jpg>

Szürke az egér, aki csíkos akart lenni

Egy kicsike kis egér volt Szürke, aki elveszítette családját és szeretett volna egy házba költözni, hogy ne legyen egyedül és legyen mit ennie.

Egy faluszéli ház falán kúszott felfelé, amikor elért az ablakpárkányig és benézett az ablakon. Sok csíkot látott a falon, ami rendkívül megtetszett neki, Milyen szép! - gondolta elmélázva és nem vette észre, hogy egy vörös kandúr közelít felé. De az árnyéka megjelent a csíkokon és az utolsó pillanatban Szürke beugrott az ablakon, pont a tapéta egyik csíkján lecsúszva.

Elbújt az egyik sarokban és várt.

Egyszerre finom szalonnaillat kúszott kicsike orra felé és megkordult a gyomra. Meglátta, hogy a tv előtt ül egy bácsi és jóízűen falatozik. Kis katonákat készített kenyérből és szalonnából és a szalonnadarabok egyre jobban fogatkoztak. Megpróbált az

asztal lábán felmászni, de nagyon nehéz volt úgy mennie, hogy a bácsi ne vegye észre. Végül csak sikerült felérnie az asztalra. A bácsi kicsit elbóbiskolt és ő a megmaradt szalonnadarabkára vetette magát. Végre nem volt éhes és már épp indult volna vissza, hogy búvóhelyet keressen magának, amikor a tv-re pillantott. Egy gyönyörű egér pillantott vissza rá. És csíkos volt!

Neki egyszínű volt a bundája, ezért kapta a Szürke nevet is, de mindig is csodálta azokat a rokonait, akik csíkokkal büszkélkedhettek. A képernyőn keresztül hangokat is hallott: „A 2025-ös év emlőse a magyar szöcskeegér. Nagyon ritka hazánkban, csak a Mezőség bizonyos részein fordul elő. Eszmei értéke egymillió forint.” Annyira megfogta a csíkos kisegér szépsége, hogy nem vette észre, hogy a bácsi felébredt, és meglátta az asztalon. Egy újsággal csapott felé, de Szürke

A kép forrása: https://www.minimano.hu/termekeink/babaszoba_kiegészitok/takarok/kikkaboo_takaro_75x100cm_vidam_kiseger_szurke.html

időben leugrott és szaladt, ahogy csak a lába bírta. Több nyitott ajtón keresztülszaladt, mígnem az egyik becsukódott mögötte. Nagyon sötét volt, idő kellett neki, míg a szeme megszokta a derengő félhomályt. Egy szerszámoskamrában volt, bezárva, ennivaló nélkül. Mivel fáradt volt, elálmosodott és elaludt. Nem tudta, mióta alhatott, de az ajtó felől kaparászás hangjai jutottak a fülébe. Ösztöne azt súgta, jobb, ha elbújik. Épphogy behúzta farkincáját egy doboz mögé, amikor nyílt az ajtó és a nagy vörös kandúr szimatolt a levegőbe. A Bácsi biztatta: Keresd meg, fogd meg! Adok érte finom tejet! A kandúr ledöntötte a dobozt, ami mögé Szürke bújott. Szürke kifutott, egyenesen a ház közepe felé. A kandúr persze utána és belemart a hátába. Szürke felszisszent, de éppen sikerült kibújni az éles karmok közül és kifutott a házból. A kandúr tovább üldözte. Futtában meglátott egy vékony csövet, gyorsan belefutott a közepéig. A kandúr a lábaival próbálta kihalászni, de bárhogy is igyekezett, nem sikerült Szürkét elcsípnie. Egy darabig még ott ült a cső előtt, majd megunva a várakozást, megmosdott, majd visszament a bácsihoz.

Szürke elindult az ellenkező irányba, már maga sem tudta, mióta vándorolt, de azt megszámlolta, hogy már kétszer volt sötét, mióta elindult. Egyszerre egy mezőre ért. Útközben mindig talált magokat, kis vizet is, de ez itt rengeteg mezei virággal volt tarkítva. Ott szorgoskodtak a méhek, a lepék a szivárvány minden színében ropták táncukat és egy patak csörgedezésének hangját is odafújta a szél. Ahogy haladt a rét közepe felé, szöcskék és sáskák ugráltak minden irányba és egyszerre az orra összeütközött egy másik orral. Az orr egy csíkos egérttestben folytatódott.

- Ó de szép vagy!- mondta a másik kiségernek.

- Köszönöm, nagyon kedves vagy! Hogy kerültél ide? Még eddig sosem láttalak ezen a területen. Gyere, megvendégellek a kis föld alatti házamban.

Szürke nem kérte magát, elfogadta a szíves vendéglátást és közben elmesélte, hogy került idáig. Közben megtudta, hogy vendéglátója pont a tv-ben látott szöcskegér, akit annyira csodált a csíkjaiért.

- De te is csíkos vagy! - mondta neki a szöcskegér.

Ekkor vette észre, hogy a hátán, ahol a macska belemart a bundájába, a forradások nyomai csíkokat rajzoltak ki.

- De engem pont azért neveztek el Szürkének, mert mindig egyszínű voltam. De örülök, hogy tetszenek a csíkjaim, mindig is szerettem volna, ha csíkosnak születek.

Ha akarsz, itt maradhatsz, bemutatlak a családomnak! – invitálta a szöcske-egér. Segíthetsz is gyűjtögetni, hogy télire is legyen tartalékunk, bár én téli álmot alszom.

Szürke elfogadta a meghívást, boldogan segített a szöcskeegereknek mindenben és azóta is szabadon és boldogan élnek, ha még meg nem haltak.

Baksa Zoltán Márk12.a

Szürreális mese

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy ceruza.

Ez a ceruza úgy gondolta, hogy világot szeretne látni, ezért elindult hetedhét határ felé. Útközben megszomjazott, így betért egy útszéli fogadóba, ahol jóízűen elfogyasztott egy pohár tejet, fizetett, majd folytatta útját.

Délre elért a hetedhárom határhoz. Itt egy egyszarvú hörcsögbe botlott bele, így átbukfencezett rajta. Mivel bukfenc közben letörte a hörcsög szarvát, az nagyon megharagudott rá, ezért a ceruzával levelet íratott a királynak, hogy hetednégy határ uralkodójának nevezze ki őt. De a ceruza a levélre tintapacákat ejtett, így a király úgy értelmezte a levelet, hogy a hörcsög a tengerimalacok számára nyújtott be igényt palota építésére. Ezért elküldte embereit egy kis almaért, hogy abból építsenek házat a hörcsögnek. Azonban épp szüret ideje volt, így egy almát sem találtak. Ezért villanykörtéből építettek egy kacsalábon forgó viskót. Ebbe költözött a ceruza, mivel hetedöt határnál kibicsaklott a bokája. Egy önkéntes konzervdoboz ápolta, melynek nyitófüle barátfülévé akart változni, de szemtelen lett. A ceruza esténként világított, hogy kilásson az ablakon, ezért őrtoronynak nézték és hajóra rakták. Boldogan úszott a hajó alján, mígnem eljutott hetednyolc határba, ahol a búzamező közepén kikötött, lelegelte a kukoricát, majd visszasíelt hetedegy határig. Itt megitta a maradék málnaszörpöt, majd akkorát szökkent, hogy leverte a holdat az égről és így elszegődött csillagnak. Azóta is ott világít az égbolton és néha regényt ír arról, hogy a súlytalanság

állapotában hogyan lebegnek az elefántok a rózsaszín vattacukorban.

Néha leül egy pohár kávé mellé és teát szürcsölgetve kineveti azokat az embereket, akik mindig mindent komolyan akarnak venni.

Ő boldog égi világában és néha meglátogat álmodban, hogy tarka mesevilággal tele írja a szürke hétköznapijait. Amikor mosolyogni lát, akkor megnyugszik és visszamasírozik az égboltra, és keres egy újabb embert, akit boldoggá tehet.

Baksa Zoltán Márk 12.a

Diák-versek

Az új kezdet

Az új kezdet, mely már holnap kezdődik,
Minden reményem benne rejlik,
Holnap már jobb ember leszek
Ma nem sikerült, de reményem örök,
Holnap, új önmagamként eljövök.

Kalmár Flóra 9.c

Jövőkép

Az öröm mint a költöző madár tavaszáll,
Helyébe jön a holnap mely új bonyodalmakkal előáll,
Mégis minden meghitt és boldog,
Mert tudom ám, hiába nem hiszem,
Egy örömteli élet a végzetem.

Havasi Hanna 9.c

Skandináv éjszaka

Az északi csillag felé célegyenes az út.
Oda repültem aznap én is, feledni a bűt.
Fagyos szélcsatornán át tört a gépmadár,
Nem féltem semmitől, játéknak tűnt a kínhalál.

Idegen levegő, ártalmas szelek,
fejemben cikázó értelmetlen jelek.
Hosszú, dohányfüstös skandináv éj,
ez vagyok én, rólam bármit ne vélj.

Vakító fény az autóút mellett,
sétáló alakok a házak felett,
Suhanó autók, ugráló nyulak
Az idő velünk, vagy rajtunk is mulat.

Őserő vibrált a természetben,
tudatni kívánta, kik vagyunk mi itt lent:
Nem vagyunk mi semmi, mulandó szavak
Egymásra bámul aki egyszer él s ki továbbhalad.

Az Isten azon az éjjel lehajolt egy felhővel,
kezeit felém nyújtotta, betakart a kendővel,
erős széllel, szitáló esővel csapta arcom,
ebből éreztem én: nem szabad feladnom harcom.

Mert jövel majd egy igaz jövő,
ha nem innen, máshonnan növő.
Lesz majd béke, szeretet, egyenlőség
Nem lehet, az ember erre van ítélve, ez örültség.

A skandináv éjjel magához ölelt,
Láttam a paradicsomot, ily közel.
Elengedett, intő szóval engedett:
"Vidd a Kárpátok bércei közé lelkemet".

A skandináv éjjelben találkozik az örök s mulandó
Együtt éli napjait az Isten és halandó.
Csak a zöldes fény jelzi, hogy ő más,
Mi is hasonlóak vagyunk, de csak képmás.

Nekünk dolgoznunk kell, élnünk s elmúlnunk.
A lét célját keresnünk, mindent feldúlnunk.
Nekünk nevetnünk kell, sírnunk.
Nekünk nevelnünk kell s akkor lesz dicső sírunk.

Vizdák Ludwig 12.k

A Gondolat

Láthatatlanul száll a végtelenbe
Megállíthatatlan a sötét csendességben.
Kérdésekre nem ad választ
Talán csak a mély kétségbe támaszt.

Valahogy soha nem halkul mellőled,
Maga után hagyva azt a rém üres teret
S néha úgy fáj, mint még sosem
Mi volt eddig örömöm, nyomasztva elillant tőlem.

Napok múltán se mozdul nélküled
Minden pillanatban más alakban képzeled
Hogy hová visz? Senki nem tudja
De mégis mindenkiben ott bújva
S mindörökké el nem múlva

Nagy Gréta 12.a

Könyvajánló

Neal Shusterman - Kaszás

Elgondolkoztál azon, hogy belépsz a könyvolvasás világába, de nem tudod, hogy milyen könyvvel kezd el, vagy szimplán nincs mit olvasnod?

Akkor ez az ajánló neked szól!

„A nem túl távoli jövőben megszűnt az éhezés, a betegség, a háború és a szenvedés. Az emberiség mindezt maga mögött hagyta, sőt a halál felett is győzelmet aratott, és az emberek újra meg újra megváltják saját életkorukat. De a népesség száma mégsem növekedhet a végtelenségig, ezért a hivatásos kaszásoknak időnként kötelességük véletlenszerűen "begyűjteni" az embereket.

Nagytsztleetű Faraday kaszás egy tizenhat éves lányt és fiút választ maga mellé inasnak, habár egyikük sem vágyik erre a szerepre. A két fiatalnak nemcsak a mesterség fortélyait és a legkülönbélebb harcművészeteket kell elsajátítania, hanem legalább ennyire fontos, hogy megértsék ennek a különleges hivatásnak a fontosságát és a vele járó erkölcsi dilemmákat.

Kaszás azonban csak az egyikükből lehet,

és a kiválasztott első feladata épp a vesztes begyűjtése lesz.”

A Kaszás a 3 könyvből álló Kaszások Kora I. része, ahol a szerző bevezet minket ebbe az elgondolkodtató világba, sokszor sci-fi és filozófiai jelenetekkel megspékelve, valamint a további részekben folytatja ezt, tele csavarokkal és izgalommal, ezzel is hozva a disztópiás hatást.

Végzős osztályaink

12.a osztály

12.c osztály

12.e osztály

12.k osztály

Focibajnokság képekben

A képeket Úri Viktor 11.c osztályos tanuló készítette.

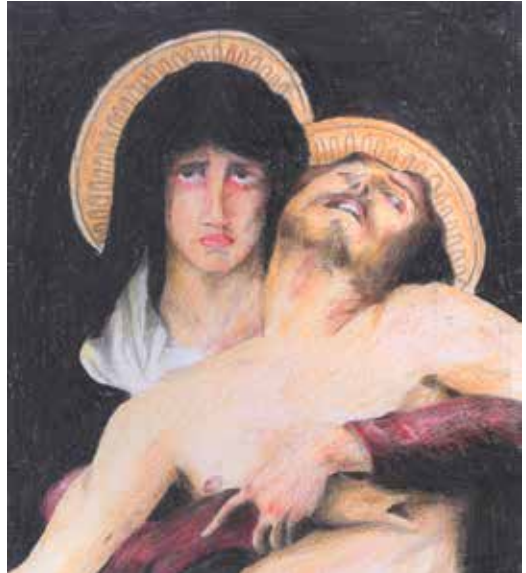
Diákgaléria

Papp Sára 10.k osztályos tanuló az Egerben megrendezett „ad gaudium Domini” Országos Keresztény Ifjúsági Képzőművészeti Tárlat különdíját hozta el, ezzel öregbítve iskolánk hírnevét.

Betz Johanna 10.c

Sípos Nelli 8.c

Pap Noémi 10.k

Lengyel Anna Luca 8.c

FarkasJanka 10.c

Tartalom:

Lelki béke a börszöny lábánál	1
Afréka G.G.C.G.	
Egy missziós orvos tanúságtétele iskolánkban (Úri Viktor 11.c)	2
Diákbeszámolók, írások	2
Egy nap a történelem árnyékában – a 12.C Budapesten járt (Nagy Kincső 12.C)	6
Hétköznapok a büfében (Hágen Vencel 12.a)	8
Április 1. bolondok napja (Sári Kíra 12.a)	9
Szürke az egér, aki csíkos akart lenni (Kiss Csillag Kincső 12.a)	10
Szürreális mese (Kiss Csillag Kincső 12.a)	12
Diák-versek	
Az új kezdet (Kalmár Flóra 9.c)	13
Jövőkép (Havasi Hanna 9.c)	13
Skandináv éjszaka (Vizdák Ludvig 12.k)	14
A Gondolat (Nagy Gréta 12.a)	15
Könyvajánló	
Neal Shusterman - Kaszás	16
Végzős osztályaink	17
Focibajnokság képekben	19
Diákgaléria	22

Kiadja:

Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnázium és Kollégium
3300 Eger, Széchenyi utca 17.
<https://www.gardonyi-eger.hu/>

Felelős kiadó:

Karóczkai Júlia főigazgató

Szerkesztés, nyomdai munka:

Dr Szabó Zsuzsanna

Fedics Miklós

